रत्नमालां ददौ दुर्गा सर्व्वत्राभयमीप्सितं ।
तत्पत्नीभ्यश्च रत्नानि सिन्दूराभरणानि च ॥ ३५ ॥
क्रीडापद्मं रोहिणी च रतिः सद्रत्नदर्पणं ।
तुलसी चातुलं माल्यं दिव्यं वसु वसुन्धरा ॥ ३६ ॥
गङ्गा च विपुलं पुण्यं स्वाहा सद्रत्नपासकं ।
यमुना जलजं पद्ममम्लानं सार्व्वकालिकं ॥ ३७ ॥
वारुणीं वारुणी तुष्टा रत्नपात्रं शची ददौ ।
मनसा प्रददौ तस्मै नागानां मौलिमण्डनं ॥ ३८ ॥
गन्धर्व्वाश्चापि तत्पत्नयः स्वशिल्पं प्रददुस्तथा ।
परमानन्दयुक्ताश्च मुनिपत्नयः शुभाशिषं ॥ ३९ ॥

इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे प्रथमैकरात्रे महोत्सवदर्शनं नाम एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

द्वादशोऽध्यायः ॥

शुक उवाच ॥

महोत्सवे सुनिष्पन्ने दानस्योत्तरकालतः ।
किं बभूव रहस्यञ्च तन्मां व्याख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥

श्रीव्यास उवाच ।

संप्राप्य दानं देवानां गन्धर्व्वश्चोपवर्हणः ।
तेषाञ्च पुरतो भक्त्या [1]विदयामास वै तदा ॥ २ ॥

---

[1] विदायञ्च चकार स इति P. R.